

UVOD

Ovaj tekst je namenjen pacijentima obolelim od raka koji treba da prime hemoterapiju. Potrebu za hemoterapijom određuje internista-onkolog ili komisija koju najčešće čine hirurg, internista-onkolog i radioterapeut. Na samom početku treba znati, da najveći broj pacijenata obolelih i lečenih od zločudnog tumora u toku svog lečenja dobija neku vrstu hemoterapije. Hemoterapija je metoda lečenja raka koja se primenjuje bez obzira da li se rak nalazi u organu gde je nastao ili je proširen po telu. Kako se radi o vrlo jakim lekovima, neželjeni efekti koji se mogu pojaviti u toku lečenja su relativno česti i neprijatni. Svrha teksta koji sledi je da upozna pacijente sa delovanjem hemoterapije na ćelije raka, na organizam u celosti kao i sa neželjenim efektima koji mogu da se pojave u toku lečenja. Najvažnije od svega je da pacijent koji treba da primi hemoterapiju shvati njenu važnost, kao i razloge njene primene u cilju sto boljeg lečenja ili potpunog izlečenja.

Ovaj tekst međutim nije namenjen da zameni uputstva i savete lekara!

Poznavajući većinu neželjenih efekata ni pacijentu, ni lekaru nije lako da se odluči za primenu hemoterapije. Kod raka dojke ona se daje bez dvoumljenja u slučajevima kad limfni čvorovi pazuha sadrže ćelije raka, jer je tada hemoterapija jedina šansa pacijenta da se spreči dalje proširenje bolesti. Odluka postaje teža kad se ne može sa sigurnosću tvrditi da se u organizmu još nalaze maligne ćelije, ili je možda izlečenje već postignuto operacijom, otklanjanjem samog tumora. U takvim slučajevima možemo samo da se oslanjam na statističke podatke koji se baziraju na posmatranju desetine hiljada pacijenata obolelih od raka, na osnovu kojih su i svetski protokoli za lečenje obolelih od raka sastavljeni. I odluka za, i odluka protiv primene ove metode lečenja snose određeni rizik i zato pacijent mora biti upoznat sa značajem hemoterapije, ali i sa njenim rizicima.

Ne sme se zanemariti ni činjenica da, iako je hemoterapija jedan od najmoćnijih načina lečenja raka, ona nije čudotvorno sredstvo. Kod određenog broja pacijenata tumor se tokom godina ponovo pojavi. To znači, da su se u organizmu već nalazile ćelije raka pre započinjanja hemoterapije i da ona nije uspela da uništi sve zločudne ćelije. Ni u slučaju tih pacijenata nije još sve izgubljeno, jer, zahvaljujući modernoj medicinskoj nauci, danas su poznati i dodatni načini lečenja.

Pacijent, dakle, mora imati poverenja u tim lekara koji ga leči i prihvati njihovu procenu neophodnosti predloženih metoda lečenja, pa i hemoterapije, s obzirom da je zajednicki cilj svih učesnika u lečenju potpuno izlečenje obolelog.

PITANJA

Pitanja koja pacijenti oboleli od raka najčešće postavljaju su stereotipna i uglavnom se odnose na sam zločudni tumor i na celokupni proces lečenja hemoterapijom. Sadržaj ove brosure će pokušati da odgovori na većinu tih pitanja, a koja ostanu neodgovorena, kao i Vaša lična pitanja, možete postaviti svom internisti-onkologu. On će Vam dati sva dodatna obaveštenja da biste u potpunosti bili spremni za hemoterapiju.

Opšta pitanja o hemoterapiji

- Šta je hemoterapija i kako ona deluje?
- Koje su standardne metode lečenja tipa raka koji ja imam?
- Zasto je u mom slučaju potrebna hemoterapija?
- Da li postoji drugi tretman za vrstu raka koju ja imam?
- Kakva je korist od hemoterapije?
- Koji su rizici od hemoterapije?
- Koliko dugo, gde i kako će primati hemoterapiju?
- Koji se lekovi daju i kako se nabavljaju?
- Da li će hemoterapija uticati na moj normalan svakodnevni život?

Pitanja o neželjenim efektima (nuspojavama)

- Sta su to neželjeni efekti (nuspojave)?
- Zašto nastaju neželjeni efekti?
- Koji su najčešći neželjeni efekti kod primene hemoterapije?
- Koliko dugo neželjeni efekti traju?
- Šta ako se kod mene pojave neželjeni efekti?
- Kako se nuspojave mogu ublažiti ili otkloniti?
- U kojim slučajevima treba da se javim lekaru zbog nuspojava?

Pitanja o mogućim posledicama hemoterapije na organizam

- Da li hemoterapija ostavlja trajne posledice na organizam?
- Kako će znati da li su nastupile trajne posledice u organizmu?
- Šta ako se utvrdi trajno ostećenje nekog od organa?

OPŠTI ASPEKTI LEČENJA ZLOĆUDNIH TUMORA (RAKA)

Tumor označava abnormalnu masu tkiva, čvor ili izraslinu. On može da bude benigni (dobroćudni) ili maligni (zloćudni). U slučaju malignih tumora (raka) neke ćelije u organizmu se promene i počinju rasti nekontrolisano. Ćelije raka napadaju i uništavaju zdrave ćelije tela, sto pre ili kasnije, ako se ne zaustavi, završava smrću obolelog. Ćelije raka čak mogu _arc se odvoje od primarnog tumora _arc dospevaju u bilo koji organ ili deo tela, nastavljajući da rastu. Ovaj _arcino proširenja se zove **metastaza**.

Početkom XX veka zloćudni tumori su dovodili u skoro 100% slučajeva do smrti obolelog. Otuda danas zaostalo verovanje da je rak neizlečiv. S druge strane, bolesnici sumnjaju u mogućnost potpunog ozdravljenja, jer nisu dovoljno upoznati sa napretkom i dostignućima medicinske nauke u ovoj oblasti. Danas, međutim, 50 – 75% obolelih od raka na nekom organu, otkrivenim u ranom stadijumu, se uspesno izleči, tj. Zivi duze od 5 godina nakon lečenja, bez simptoma karcinoma.

Međutim, pacijent mora znati, da je lečenje u slučaju raka neophodno, da rak nikad ne nestaje sam od sebe, svako odlaganje iz bilo kojih razloga može biti pogubno. Lečenje malignih tumora je interdisciplinarni zadatak koji zahteva timski rad lekara raznih specijalnosti. Njihov zadatak je da svakom bolesniku individualno odrede za njega najadekvatniju i

najdelotvorniju terapiju, primenjujući svetski prihvaćene _arcinom. Bolesniku se, zavisno od vrste raka, proširenosti bolesti, opšteg stanja organizma i drugih faktora, najčešće određuju sledeće metode lečenja:

- operacija** (hirurško otklanjanje tumora iz tela)
- radioterapija** (ozračivanje obolelog mesta ili mesta gde je bio tumor)
- hemoterapija** (lečenje citostaticima).

HEMIOTERAPIJA U LEČENJU RAKA

Hemoterapija ili citostatska terapija se primenjuje u lecenju malignih oboljenja već više decenija, pa ipak je stručnjaci smatraju za nepotpuno istraženu oblast. Zahvaljujući saznanjima o delotvornosti i neophodnosti hemoterapije u lecenju raka, onkolozi je danas po važnosti izjednačavaju sa operacijom i radioterapijom.

Šta je hemoterapija i kako ona deluje?

Hemoterapija predstavlja davanje lekova koji, dospevajući u ćelije raka ih direktno uništavaju ili pak inhibiraju (koče) njihovu deobu, sprečavajući tako da tumor dalje raste. To sprečavanje i kočenje razmnožavanja ćelija se zove **citostaza**, a po njima se lekovi kojima se taj efekat postize, nazivaju **citostaticima**.

Mogli bismo reći da su citostatici »lekovi protiv raka«, sto bi bilo samo delimično tačno, jer njihovom isključivom primenom, bez ostalih metoda, samo bi se oko 5% bolesnika izlečio. Ipak, pored operacije, hemoterapija se smatra najefikasnijim metodom lečenja raka. Ukoliko se odluči za njenu primenu nakon operacije, sa hemoterapijom treba započeti što ranije nakon zarastanja rane od operacije.

Koji su tipovi hemoterapije?

1. **Neoadjuvantna hemoterapija** je upotreba citostatika pre hirurške ili zračne terapije da bi se smanjio tumor, ili pokušalo zaustavljanje napredovanja već proširenog tumora u telu. Ovaj vid terapije može biti izuzetno delotvoran u samom lečenju različitih tipova raka ili može da služi za stvaranje preduslova za operaciju.
2. **Adjuvantna hemoterapija** označava upotrebu citostatika radi uništavanja preostalih ćelija raka nakon hirurškog lečenja. Dodatni cilj ove terapije jeste da se spreči ponovni nastanak tumora, te se ona u svakodnevnoj praksi kod velikog broja raka dojke, rutinski primenjuje.
3. **Palijativna hemoterapija** predstavlja terapiju kojom se više olakšavaju simptomi prouzrokovani rakom, nego što se rak leči. U odmaklim stadijumima raka, kada je on proširen po telu, upotreba citostatika je i definitivno lečenje. U slučaju raka sa višestrukim metastazama ovo je praktično i jedina metoda lečenja. Ova terapija omogućuje bolesniku da živi kvalitetnije.
4. **Hemoprevencija** se smatra tretmanom budućnosti u »lečenju tumora«. Suština ove terapije nije uništavanje malignih ćelija, nego uspostavljanje funkcija normalnih ćelija. Na taj način, delovanjem na ćelije pre nastanka tumora, sprečilo bi se njegovo nastajanje. Posebno se smatra perspektivnom u slučaju raka dojke, međutim klinička ispitivanja još nisu završena.

Od čega zavisi efikasnost hemoterapije?

Neki od citostatika se daju kod više vrsta raka (kancera), dok se drugi koriste za određene tipove. Koji će se lekovi primeniti, dakle, zavisi od vrste raka koja je prisutna, koji deo tela je zahvaćen, od uticaja raka na normalne funkcije tela i od opšteg zdravstvenog stanja pacijenta.

Da li će se hemoterapija primeniti u određenom slučaju, i za koji njen vid će se internista-onkolog ili lekarski tim odlučiti, u svakodnevnoj praksi zavisi od više faktora. Medju njima, konkretno kod raka dojke, najbitniji su menopausalni status pacijentkinje, stanje limfnih čvorova kroz kojih se limfa iz dojke filtrira i status receptora na ćelijama raka. Ovi faktori, uz mnoge druge, utiču i na izbor citostatika koji će se davati. Retko se daje samo jedna vrsta leka, jer treba znati, da svaki citostatik deluje napadajući drugi segment ćelije raka. Kombinovanjem odgovarajućih lekova se postiže optimalni spoj njihovog delovanja u procesu sto bržeg i efikasnijeg uništavanja celokupne maligne ćelije. Posto citostatici ne utiču samo na ćelije raka, nego i na zdrave ćelije organizma, važno je da se efekti lečenja postižu pravilnom kombinacijom lekova, a ne povećanjem doza. Na taj način se postiže veća efikasnost u lečenju, bez povećanja neželjenih efekata. Pokazalo se da, radi veće efikasnosti, terapija se mora ciklično ponoviti nekoliko puta. Efikasnost se može povećati i načinom davanja leka. Neki lekovi deluju bolje ako se daju kontinuirano, a ne odjednom.

Gde, kako i koliko često se hemoterapija daje?

Gde će se hemoterapija davati zavisi od lekova koji se koriste, od načina na koji se daju, kako pacijent podnosi terapiju i od nekih subjektivnih faktora koji mogu bitno uticati na tok hemoterapije.

Ona se može davati u bolnici, ukoliko to zahteva opste fizičko i zdravstveno stanje bolesnika, ali u svakodnevnoj praksi hemoterapija se ipak neјesće daje ambulantno (dnevna bolnica). To znači da

pacijent dolazi u zdravstvenu ustanovu gde se terapija sprovodi, primi terapiju i odlazi kući. Terapija se u izuzetnim slučajevima može davati i u kućnim uslovima.

Kako se hemoterapija daje zavisi od vrste lekova. Većinu lekova pacijent prima preko vene (u vidu injekcije ili infuzije), ali se neki daju u vidu injekcije u misiće ili preko usta. Kada se terapija daje u venu (intravenozno), najčešće na ruci, postavi se plastična cevčica »braunila« koja služi da se lek bezbedno ubaci u krvotok. Taj proces je, sem uboda igle, bezbolan, te ako se javi neprijatan osećaj prilikom započinjanja davanja leka (pečenje, crvenilo koze, bol ili otok oko braunile ili slično), to treba odmah prijaviti osobi zaduženoj za sprovodjenje terapije.

U izuzetnim slučajevima prilikom davanja hemoterapije se koriste posebni kateteri koji se postave u velike vene, portovi koji se hirurški postavljaju ispod kože ili se pak priključuju na posebne električne pumpe.

Koliko često i dugo se citostatici daju zavisi od vrste oboljenja, od cilja hemoterapije u konkretnom slučaju, od vrste lekova koji se daju i od toga kako pacijent podnosi terapiju. Ona se može davati u jednom danu, tokom jedne nedelje ili u intervalima kako to internista- onkolog odredi. Po pravilu hemoterapija se daje u ciklusima. To znači da će izmedju terapija biti vremenski period različite dužine, obično 3-4 nedelje, koji će omogućiti organizmu pacijenta da se oporavi. Informacije o ritmu primanja terapije može dati lekar-onkolog, koji je kompetentan i da donese odluke o eventualnom odlaganju ili prekidu hemoterapije.

NEŽELJENI EFEKTI HEMIOTERAPIJE

Većina ljudi za vreme hemoterapije se oseća umornije nego obično, ali najveći broj se oseća dovoljno dobro da nastavi svoje životne aktivnosti. Svaki organizam, svako oboljenje i svako lečenje je različito, tako da nije moguće precizno predvideti kako će Vi reagovati. Ipak, treba biti pripremljen da će se za vreme primanja terapije pojaviti znaci koji će umanjiti Vase dobro opšte stanje. U tom smislu je potrebno da isplanirate svoje aktivnosti nakon konsultacije sa onkologom.

Zasto nastaju i koliko traju neželjeni efekti (nuspojave) ?

Nastajanje nuspojava se može objasniti činjenicom da citostatici prvenstveno ostećuju ćelije u organizmu koje se brzo dele. Ćelije raka se dele brže nego normalne ćelije od kojih su nastale, pa se one prilikom primene citostatika ostećuju u najvećoj meri. U organizmu postoje i mnoge normalne ćelije koje se po prirodi brže dele, kao što su ćelije krvi, koštane srži, kože, sluzokože usta, jednjaka, želuca, creva, seksualnih organa, korena dlaka i sl. Pogadjajući i ostećujući maligne ćelije, citostatici istovremeno uništavaju i neke od ovih normalnih, zdravih ćelija. Neželjeni efekti prilikom primene hemoterapije u lečenju raka upravo proizilaze iz takvog dejstva citostatika. Lekari će odrediti svakom pacijentu za njega najadekvatniju kombinaciju lekova, koji će, uz maksimalno dejstvo, izazvati minimalne neželjene efekte, za čije ublažavanje takođe postoje lekovi.

Neki neželjeni efekti su za pacijenta subjektivno veoma neprijatni, ali nisu opasni za organizam (mučnina, opadanje kose, itd.). Međutim, pojedini citostatici ne izazivaju neprijatne simptome, ali ipak mogu oštetiti ćelije vitalnih organa kao što su srce, bubrezi, mokraćna bešika, pluća, nervni sistem, jetra, itd.

Mora se napomenuti, takodje, da pojava ili odsustvo neželjenih efekata nije pokazatelj da li lekovi deluju ili ne. Pošto su nuspojave subjektivne i individualne, a citostatici deluju nezavisno od njih, pogrešno bi bilo verovati da lekovi nemaju efekta ako ne primetite značajnu promenu Vašeg opštег stanja dok prime hemoterapiju.

Većina nuspojava traje kratko i nestaje nekoliko dana nakon završetka hemoterapije, kad se normane ćelije počnu oporavljati, ali je i to individualno. Vreme koje treba da protekne do potpunog oporavka zavisi od mnogih faktora, uključujući i opšte stanje Vašeg organizma, kao i od lekova koje ste dobili.

Mogući neželjeni efekti prilikom primene hemoterapije

Bez obzira što citostatici različito deluju na svaki organizam, vrlo je verovatno da ćete i Vi osetiti neke nuspojave. Dobro obaveštena osoba je spremnija da se uspešno nosi sa svim mogućim pojавama u toku hemoterapije.

Uticaj citostatika na krvnu sliku

Svaki citostatik na neki način osteće ćelije krvi. Stepen oštećenja nije isti na sve ćelije u krvi (crvena i bela krvna zrnca i krvne pločice). Najviše stradaju bela krvna zrnca, zatim trombociti, a u najmanjoj meri crvena krvna zrnca. Maksimalno smanjenje broja belih krvnih zrnaca se javlja 10-15 dana nakon primene hemoterapije. Njihov broj se može pouzdano utvrditi samo analizom krvne slike, sto bi trebalo vršiti upravo u tom periodu, kao i pre započinjanja sledećeg ciklusa hemoterapije.

Bez obzira na ovakav efekat citostatika, treba izbegavati smanjenje doze lekova, jer takvim smanjenjem hemoterapija gubi efekat, a nuspojave ostaju iste. U slučaju, ako su vrednosti krvne slike kritično niske, preporučićemo Vam se privremeno odlaganje hemoterapije.

Bela krvna zrnca, koja su odgovorna za odbranu organizma od infekcije, stvaraju se u koštanoj srzi. Pad njihove vrednosti u krvi, usled negativnog uticaja hemoterapije na njih, dovodi do smanjene otpornosti organizma ka infekcijama. Za vreme sprovodenja hemoterapije, broj belih krvnih zrnaca se stalno kontrolise. Ukoliko dode do njihovog drastičnog pada, lekar Vam može odrediti terapiju, koja će vratiti vrednosti belih krvnih zrnaca na normalu. U svakom slučaju i Vi sami morate da učinite sve da biste predupredili nastanak infekcije u bilo kom delu tela.

Mere predostrožnosti za sprečavanje nastanka infekcije:

- Tokom dana perite ruke cesće nego inače
- Nakon svakog praznjenja creva operite predeo rektuma, posebno ako imate hemoroide.
- Izbegavajte veći skup ljudi ili kontakt sa bolesnicima
- Izbegavajte kontakte sa decom koja su skoro primila vakcine "zivim virusima".

Ukoliko ipak dodje do infekcije, lekaru treba da se javite ako imate neke od sledećih simptoma:

- Povišenu telesnu temperaturu iznad 38 C
- Drhtavicu

- Znojenje
- Proliv
- Ucestalo mokrenje ili pečenje prilikom mokrenja
- Ozbiljan kašalj ili bolno grlo
- Neuobičajeni sekret iz vagine ili svrab
- Crvenilo, otok ili osjetljivost u predelu neke rane
- Bolove u sinusima
- Plikove na koži ili usnama
- Bolove u uhu, glavobolje ili ukocenost vrata
- Ranice u ustima.

Trombociti su neophodne plocice u krvi koje omogueavaju njeno normalno grusanje. Hemoterapija svojim uticajem na kostanu srz dovodi i do pada trombocita, tako da za vreme njenog sprovodenja moze doći do neocekivanih i neobjasnivih krvarenja, cak i bez povreda. Ukoliko se pojavi pad vrednosti trombocita u Vasoj krvi za vreme primanja hemoterapije, lekar će Vam preporučiti odredjene lekove. Ako ni oni ne pomognu, biće neophodna transfuzija trombocita.

Lekaru treba da se javite ukoliko primetite neke od sledećih pojava:

- modricu na koži, za koje nemate pravo objasnjenje
- crvene tačkice pod kožom
- crvenkastu mokraću
- crnu ili krvavu stolicu
- krvarenje iz desni ili nosa
- vaginalno krvarenje, koje je neocekivano ili traje duže od redovne menstruacije
- glavobolje ili probleme sa vidom
- osećaj da su Vam noge ili ruke toplige nego inače

Mere predostroinosti ukoliko imate niske vrednosti trombocita:

- Posavetujte se sa Vašim lekarom pre uzimanja bilo kakvih vitamina, biljnih preparata ili slično, jer mogu da sadrže aspirin, koji negativno utiče na trombocite.
- Proverite da li smete da konzumirate bilo koju količinu alkoholnih napitaka.

- Koristite vrlo meke četkice za zube.
- Održavajte higijenu nosne duplje koristeći meke papirne maramice.
- Budite vrlo pažljivi kod upotrebe oštrih predmeta, da ne bi došlo do povredivanja.
- Vodite računa kod peglanja ili kuvanja, da ne dode do opekomina.
- Izbegavajte aktivnosti koje mogu prouzrokovati povrede, uključujući i odredjene sportove.
- Posavetujte se sa lekarom u vezi sa seksualnim životom.
- Koristite električni brijac umesto običnog.

Crvena krvna zrnca imaju funkciju da raznose kiseonik po telu. Hemoterapija može smanjiti sposobnost koštane srži da stvara crvena krvna zrnca. Ukoliko dodje do pada njihove vrednosti, tkiva nemaju dovoljno kiseonika za funkcionisanje. Ovo se stanje naziva anemija (malokrvnost). Anemija može uzrokovati »nedostatak daha«, slabost, malaksalost, vrtoglavicu, ubrzani srčani rad, itd. Ukoliko primetite neke od ovih simptoma, treba da se javite svom lekaru. U slučaju veoma izražene malokrvnosti lekar može da odredi transfuziju krvi ili transfuziju samih krvnih zrnaca.

Uticaj citostatika na sluzokožu digestivnog trakta(organa za varenje)

Neželjeni efekti koji se javljaju zbog negativnog uticaja citostatika na sluzokozu organa za varenje su za pacijente subjektivno najneprijatniji, ali su mahom bezopasni za organizam. Ishrana za vreme hemoterapije je veoma važna. Očuvanje vitalnosti organizma, obnavljanje terapijom ostećenih normalnih ćelija, održavanje telesne težine, kao i smanjenje nekih nuspojava u mnogome zavise od pravilne ishrane. Jači organizam se uspešnije brani i od infekcija.

Hemoterapija ponekad izaziva gubitak apetita. Važno je, međutim, razgraničiti, da li Vam se ne jede zbog gubitka apetita ili zbog izraženih nuspojava u vidu mučnine, gađenja, povraćanja, problema sa usnom dupljom, itd.

Mučnina i povraćanje:

Mnogi pacijenti se plase da će imati mučninu, povraćanje ili totalni gubitak apetita za vreme primanja hemoterapije. Takvi strahovi su vrlo cesto i opravdani, mada mnogi novi citostatici uzrokuju ove nuspojave znatno ređe i blaže, nego oni koji su se ranije primenjivali. Danas postoje razni, vrlo efikasni antiemetici (lekovi protiv povraćanja), kojima se većina ovih simptoma može svesti na tolerantnu meru, ili cak i preduprediti. Preporučuje se, da pacijent nabavi neki od pomenutih lekova pre početka hemoterapije, da bi se sa njihovim uzimanjem počelo u trenutku kada se utvrdi, da će se neželjeni efekti zaista pojaviti. Odredjeni antiemetici se mogu dati istivremeno sa citostaticima, u ambulanti gde se terapija prima.

Teži oblici trajnog ostećenja sluzokože organa za varenje su retki i takodje se mogu uspešno lečiti, ukoliko se i pojave.

Kako smanjiti mučninu i povraćanje?

- Pijte tečnost najmanje sat vremena pre ili nakon jela, a ne za vreme orboka. Pijte cesee, a malo.
- Jedite i pijte polako.
- Umesto jednog ili dva velika obroka, jedite u više navrata po malo u toku dana.
- Hranu jedite hladnu ili mlaku, da Vam ne bi smetali njeni mirisi.
- Dobro sažvačite hranu pre gutanja.
- Ako se mučnina pojavljuje ujutru, pojedite nesto suvo, kao zitarice, tost ili keks, pre ustajanja (sem ako su Vam suva usta). Pijte hladna, bistra, nezaslađena pića (sok od jabuke ili grozđa)
- Sisajte mentolne ili kisele bombone (sem ako imate ranice u ustima).
- Unapred pripremite hranu za period kada dobijate hemoterapiju, da je ne biste morali tada pripremati .
- Nosite komotnu odeću, koja Vam neće stezati predeo trbuha.
- Dišite duboko i polako kada osetite mučninu.
- Da biste skrenuli pažnju sa svojih problema, časkajte sa Vama dragim osobama, slušajte tihu, relaksirajuću muziku, gledajte zabavne filmove ili TV emisije.
- Izbegavajte jake mirise koji Vam smetaju, kao što su mirisi hrane, dim od cigareta ili jaki parfemi.
- Izbegavajte jako slatku, prženu ili masnu hranu.
- Odmarajte se, ali izbegavajte da legnete ravno, bar dva sata nakon obroka.
- Ako se mučnina javlja baš za vreme primanja terapije, izbegavajte da jedete bar nekoliko sati pre terapije. Uzmite samo nekoliko zalogaja, da Vam želudac nije prazan.

Neželjeni efekti koji su spomenuti mogu biti neprijatni, ali će oni nestati odmah ili nakon par dana po završetku terapije. Nemojte zaboraviti, da je njihov učinak ogroman i vredi trpeti i neprijatne stvari radi oporavka ili izlečenja od raka.

Zamor i iscrpljenost:

Tačan razlog za nastanak zamora se ne zna, ali je on najčešći simptom na koji se pacijenti žale. Smatra se, da na njegov nastanak i intenzitet utiču mnogi faktori, kao što su samo oboljenje, hemoterapija, zračenje, hirurška intervencija, malokrvnost, nedostatak sna, bol, stres, loš apetit, itd. Zamor uzrokovan hemoterapijom nastaje naglo, nije poput običnog svakodnevnog umora i često ne nestaje ni posle odmora. Osećaj varira od blagog umora do totalne iscrpljenosti.

Kako otkloniti zamor i iscrpljenost?

- Isplanirajte svoje dnevne obaveze tako, da imate vremena za odmor. Bolji su više kratkih perioda odmora, nego jedan duži .
- Napravite selekciju vaših dnevnih obaveza po važnosti.
- Idite u kratke šetnje uz lagane vežbe .
- Jedite kvalitetnu hranu u malim obrocima i uzimajte dosta tečnosti.
- Dozvolite drugima da Vam pomognu u redovnim dnevnim aktivnostima.

Uticaj citostatika na usnu duplju, desni i grlo

Neki citostatici, za vreme davanja, mogu uzrokovati upalu ovih regija praćenu naslagama. Sluzokoža može postati suva i nadražena, a lako može doći i do krvarenja. Sluzokoža usne duplje se lako inficira, s obzirom da su usta izrazito bogata mikroorganizmima.

Kako sprečiti probleme usne duplje, desni i grla ?

- Bilo bi dobro da posetite stomatologa pre zapocinjanja hemoterapije i da otklonite sve kvarove
- zuba ili nedostatke proteze.
- Operite zube posle svakog jela. Koristite meke četkice za zube. Usta ispirajte mlakom slanom vodom nakon obroka i pre spavanja.
- Operite svoju četkicu za zube posle svake upotrebe i držite je na suvom.
- Izbegavajte grubu i tvrdnu hranu koja može ozlediti sluzokozu usta, kao i jako topla i intenzivno kisela jela. Ako već imate početne znake infekcije, koristite kašastu, meku, rashlađenu hranu i meko voće, da ne biste dodatno iritirali sluzokozu usne duplje.

Kako ublažiti suvoću usta?

- Pijte puno tečnosti
- Koristite zvakaću gumu bez sećera i jedite sladoled
- Jedite meku, sočnu hranu
- Omekšajte suvu hranu dodajući joj buter, margarin ili prelive.
- Sprečite sušenje usana mazući ih adekvatnim kozmetičkim sredstvima.

Opadanje ili potpuni gubitak kose

Potpuni gubitak ili proredjivanje kose je česta nuspojava kod primene hemioterapije, iako je svi citostatici ne izazivaju. Od svih neželjenih efekata opadanje i gubitak kose su najmanje opasni, ali imaju najteže psihičke posledice kod osoba tretiranih citostaticima.

Kosa je kod ženskih osoba simbol ženstvenosti, lične čari i privlačnosti. Ostajući bez kose, pacijentkinje stiču utisak obeleženosti i bolovanja od smrtne bolesti. Gubitak kose se može pojaviti naglo, tako da kosa opadne za kratko vreme, ili pak kosa postaje sve tanja, pa je nestanak postepen. Ako kosa i ne opadne u celini, ona postaje krhka i bez sjaja. Stepen opadanja ili proredjivanja kose verovatno zavisi i od prirodne jačine i gustine kose pre bolesti.

Gubitak dlaka se može pojaviti i na svim drugim kosmatim delovima tela (obrve, pod pazuhom, stidni predeo, na rukama, nogama, itd.).

Ponovni rast kose obично započinje kada se terapija završi ili nesto kasnije, ali kod nekih pacijenata ona počne da raste čak i pre završetka hemoterapije. Ponovo narasla kosa može imati druge karakteristike u boji ili kvalitetu.

Briga o kosi i poglavini

- Koristite blage šampone za pranje kose
- Koristite mekanu četku za kosu
- Izbegavajte sušenje kose vazduhom visoke temperature
- Kratka kosa izgleda deblje i kvalitetnije
- Izbegavajte upotrebu električnih aparata za uvijanje kose
- Izbegavajte farbanje ili nijansiranje kose
- U slučaju potpunog gubitka kose treba nositi zaštitu od sunca u vidu perike, marame, kape, šešira ili sl. Za šta ćete se odlučiti u slučaju potpunog opadanja kose zavisi isključivo od toga, sta će Vam ublažiti nezadovoljstvo i psihičko opterećenje. Ukoliko se u Vašem slučaju očekuje potpuno opadanje kose, odlučite se za nošenje perike i nabavite je pre nego što Vam kosa opadne.

Na kraju, nemojte zaboraviti da je gubitak kose prolazna pojava, koja će Vas prestati opterećivati nakon hemoterapije.

Bol

Ponekad hemoterapija može uzrokovati bol u vidu kratkotrajnih probadanja, pečenja, utrnutosti, glavobolje, mišićnog bola, trbušnih bolova, itd. Bolovi mogu biti uzrokovani ostećenjem nerava zbog upotrebe lekova, ali i drugim razlozima, koji ne moraju biti povezani sa upotrebom citostatika. Ukoliko bol nije postojao pre primene hemoterapije, posavetujte se sa Vašim onkologom. Po potrebi, u slučaju bola koji se ne može otkloniti uobičajenim analgeticima, Vaš onkolog će uključiti i anestezijologa, neurologa, neurohirurga, farmaceuta ili drugog specijalistu koji se bavi terapijom bola.

Uticaj citostatilka na centralni nervni sistem

Hemoterapija može uticati na centralni nervni sistem (funkcije mozga) uzrokujući osećaj umora, depresije ili dezorientisanosti. Činjenica je, međutim, da citostatici koristeni u lečenju raka dojke najčešće ne utiču značajno na nervni sistem. Pomenuti simptomi takođe nestaju kada se hemoterapija završi. Ukoliko dođe do pojave nekih od simptoma, treba obavestiti Vašeg onkologa.

Dijareja (proliv)

Dijareja predstavlja pojavu izrazito meke ili tečne stolice. Ona se za vreme hemoterapije javlja zbog delovanja citostatika na sluzokozu, koja oblaze unutrašnjost želuca i creva. Ukoliko traje duže od 24 sata, neophodno je njen energično lečenje, te svakako treba da se javite svom lekaru.

Kako otkloniti dijareju?

- Pijte puno tečnosti koja treba da bude sobne temperature. Izbegavajte gazirana pića i pijte polako.
- Podelite obroke u više manjih.
- Jedite hranu bogatu kalijumom, kao što su banane, narandze i krompir, jer se prolivom taj važan mineral gubi iz organizma.
- Jedite hranu siromašnu celulozom, kao što su beli hleb, beli pirinač, zrele banane, kuvano voće bez ljske, pire od krompira ili drugog povrća, jogurt, jaja, piletinu ili puretinu, ribu i sl. Izbegavajte hranu sa mnogo celuloznih ostataka, kao što su integralni hleb, žitarice, pasulj, semenke, lešnik, kokice i sveze voće i povrće.
- Izbegavajte suviše tople ili hladne napitke.
- Izbegavajte kafu, čaj, alkohol, slatkiše i začine, jer oni dodatno nadražuju creva i izazivaju stomačne bolove i grčeve.
- Izbegavajte mleko i mlečne proizvode, uključujući i sladoled.

Zatvor

Neki citostatici, ali i neki lekovi protiv bolova, mogu izazvati izostanak stolice za dan, dva ili duže. Zastoju doprinosi Vaša fizička neaktivnost ili ishrana bez dovoljno celuloze i tečnosti.

Kako otkloniti zatvor?

- Pijte puno tečnosti, posebno tople ili mlake (časa tople vode cesto pomaze)
- Uzimajte hranu sa dosta celuloznih vlakana
- Praktikujte svakodnevne vežbe ili druge fizičke aktivnosti
- U slučaju upornog zatvora obratite se lekaru, da bi se stolica regulisala pomoću lekova.

Uticaj citostatika na seksualne organe

Hemoterapija može, mada ne uvek, uticati na seksualne organe (na vaginu ili jajnike kod žena, odnosno na testise kod muškaraca).

Žene

Hemoterapija utiče na polne organe, prvenstveno na jajnike, dovodeći do smanjene produkcije hormona. Mnoge žene konstatuju promene u svom organizmu za vreme hemoterapije. One mogu biti prolazne ili trajne.

Sterilnost, nemogućnost zaceća, zbog primene hemoterapije može biti privremena ili stalna. Ona zavisi, između ostalog, od primjenjenog leka, njegove doze i Vaše životne dobi.

Uticaj hemoterapije na menstrualni ciklus žene se ne može u potpunosti predvideti, kao što se ne može unapred znati kod koje žene će se takvi uticaji u kom obliku manifestovati. Kao privremeni neželjeni efekat može da se pojavi neredovna menstruacija, koja će se kod mlađih žena regulisati nakon završetka terapije. Kod starijih žena ona može da dovede do trajnog prestanka menstruacije (menopauza ili klimakterijum). Tegobe, poput topotnih talasa, vrtoglavica i suvoće vaginalne sluzokoze, uglavnom ukazuju na to.

Trudnoća za vreme hemoterapije se nikako se ne preporučuje. Srećom, rak se znatno ređe javlja kod mlađih žena sposobnih za radjanje. Kod primene hemoterapije se mora voditi računa ne samo o budueoj majci, nego i o plodu, koji treba da se razvije pod takvim okolnostima. Citostatici deluju dvostrukom. Prvo, direktno oštećuju plod, a zatim, oštećujući jajne ćelije, i neke kasnije trudnoće mogu dovesti do radjanja dece sa genetskim anomalijama (ostećenjima). Zato, kod započinjanja hemoterapije već postojeću trudnoću u prvom tromesečju treba prekinuti, ako je hemoterapija neophodna za preživljavanje majke. Prema tome, treba voditi računa, da žena ne zatrudni za vreme sprovodenja hemoterapije, i barem još 6 meseci posle njenog završetka. I kasnije, u slučaju trudnoće, treba sprovesti genetsko ispitivanje analizom plodove vode ili drugim metodama. Za vreme trajanja hemoterapije se savetuje korištenje raznih sredstava protiv začeća. Kod karcinoma dojke se za sprečavanje trudnoće ne preporučuju hormonalne tablete.

Muškarci

Citostatska terapija može dovesti do smanjenog broja spermatozoida ili njihove smanjene pokretljivosti, što može uzrokovati privremenu ili trajnu sterilnost (nemogućnost oplodnje). Pogrešno je verovanje da ovi lekovi mogu direktno uticati na mogućnost održavanja seksualnih odnosa. Gore navedene nuspojave mogu, međutim, indirektno uticati na njih. Citostatici mogu imati štetan uticaj na spermatozoide, što može dovesti do oštećenja ploda. Iz ovih razloga bi bilo poželjno, ukoliko se želi dete nakon hemoterapije, sačuvati semenu tečnost u adekvatnim ustanovama. Za vreme primanja hemoterapije je poželjno koristiti sredstva protiv začeća.

Uticaj citostatika na nerve i misiće

Citostatici, utičući na nerve toksično, mogu uzrokovati neprijatne neželjene efekte. Simptomi se javljaju u vidu pečenja, slabosti ili utrunutosti čaka ili stopala, bola za vreme hodanja, bolova u nekim

misićima, gubitka ravnoteže, drhtavice, slabljenja sluha, želudačnih bolova, nespretnosti prilikom hvatanja i držanja predmeta, bolova u vilicama, itd.

Pomenuti nezeljeni efekti su najčešće vrlo neprijatni, ali bezopasni. Ako ipak dodje do ozbiljnijih problema u vezi sa nervima ili misićima, lekar će Vam preporučiti adekvatan tretman. U većini slučajeva nuspojave brzo nestaju, međutim, ponekad vraćanje na normalno stanje zahteva duži vremenski period.

Uticaj citostatika na kožu i nokte

Za vreme hemoterapije se mogu pojaviti crvenilo koze, osip, svrab, ljustenje, suvoća kože, akne, pojačana osetljivost na sunčeve zrake, itd. Ponekad se javlja i tamna pigmentisanost duž vene kojom se hemoterapija daje. Nokti mogu postati tamniji, zućkasti, lomljivi ili se na njima mogu pojaviti vertikalne linije. Svi ovi simptomi nisu od veće važnosti i imaju prolazni karakter.

Uticaj citostatika na bubrege i mokraćnu besiku

Citostatici se najčešće izlučuju preko mokraće (putem bubrega). Izlučivanje se može odvijati i preko žuci i stolice, u čemu odlučujuću ulogu ima jetra. Ponekad je izlučivanje kombinovano. Brzina i način izlučivanja citostatika iz organizma varira u zavisnosti od vrste upotrebljenih lekova, njihovih doza, načina primene i drugih faktora. Mogu da se izluče nepromenjeno, delimično promenjeno, u obliku nekih metabolita ili u drugim oblicima.

Citostatici koristeni u lečenju raka dojke, za razliku od većine ostalih, ne ostećuju bubrege, ili samo u retkim slučajevima, i to u neznatnoj meri. Kontrola rada bubrega, analizom krvi ili mokraće, je ipak važna, i to više zbog toga, što bilo kakva smanjena funkcija bubrega može da poveća toksičnost citostatika. Neki citostatici utiču na rad bubrega menjajući boju mokraće od žute u narandžastu ili crvenkastu i uz to, urin može da ima miris na lekove, obično u trajanju od 1 - 3 dana.

Neprijatna i bolna upala mokraćne bešike, koja se ponekad javlja, manifestuje se čestim nagonom za mokrenjem ili pojmom krvave mokraće. Blaži oblici upale se mogu regulisati uzimanjem velikih količina tečnosti, a u težim slučajevima će biti potrebno lečenje raznim lekovima. Jednostavnija je, ipak, preventiva upale mokraćne bešike kombinovanjem citostatika sa velikom količinom infuzije, po potrebi uz dodavanje uroprotektivnih sredstava (sredstva koja štite sluzokozu mokraćnih puteva).

Za vreme trajanja hemoterapije potrebno je piti mnogo tečnosti, da bi se obezbedila obilna mokraća i da bi se izbegli problemi sa bubrežima ili mokraćnom bešikom.

Kako efekti na bubrege i mokraćnu bešiku mogu biti prolazni, ali i trajni, simptome kao sto su bolovi i pečenje prilikom mokrenja, učestalo mokrenje, nemogućnost mokrenja, crvenkast ili krvav urin, groznicu ili drhtavicu, treba ozbiljno shvatiti i odmah se javiti lekaru.

Povratni efekat zračenja

Nekada se nakon završene zračne terapije, a po započinjanju hemoterapije, može razviti ovaj fenomen, koji podrazumeva pojavu crvenila, zategnutosti i ljuštenja kože koja je predhodno bila zračena, uz osećaj pečenja. Ukoliko se ovo desi, hladni vlažni oblozi mogu pomoći u otklanjanju tegoba.

Nakupljanje tečnosti

Nakon započinjanja terapije može da se javi otok lica, ruku, stopala ili trbuha. Ukoliko tegobe nisu izražene, dovoljna je dijeta sa smanjenim unosom soli, a ukoliko se radi o težem poremećaju, mogu se davati i lekovi za izbacivanje tečnosti.

Simptomi koji podsećaju na grip

Nekoliko sati do nekoliko dana nakon započinjanja hemoterapije, mogu se znaci u vidu bolova u misićima i zglobovima, glavobolje, umora, mučnine, temperature, drhtavice i lošeg apetita. Ovi simptomi obično traju 1-3 dana. Ovakvi simptomi takođe iziskuju konsultaciju sa onkologom.

ZAKLJUČAK

Hemoterapija, iako nesavršena, ostaje jedan od najvažnijih vidova lečenja malignih tumora. Svetska klinička ispitivanja, koja se bave usavršavanjem metoda lečenja raka, sve više obuhvataju i uključivanje dostignuća molekularne biologije. Istraživanja u onkologiji idu ka cilju sprečavanja nastanka nekih malignih tumora uticajem na faktore koji dovode do njihovog nastanka. Ali, dok do toga ne dože, pacijentima obolelim od raka ostaje šansa za preživljavanje kao i poboljšanje kvaliteta života primenom do sada prihvaćenih metoda lečenja: hirurgije, zračne terapije i hemoterapije.